

[Niels Mørk.]

sociale og det sundhedsmæssige område er stærkt påkrævet. Jeg tror også, at efterhånden som opgaverne lægges ud i amtskommuner og primærkommuner, vil der herfra melde sig et ønske om kun at skulle henvende sig til én enkelt styrelse og ét enkelt ministerium, når det drejer sig om sociale og sundhedsmæssige anliggender.

For os at se er det en opgave, der må arbejdes videre på, sandsynligvis i socialreformkommissionen, i hvert fald hvis tingene skal fungere på en for befolkningen hensigtsmæssig måde.

Sluttelig vil jeg sige et par ord om de af socialdemokratiet og SF stillede ændringsforslag: Der er ændringsforslag nr. 7 om afskaffelse af kontrolafgifterne. Som vi kender dem i dag, vender disse kontrolafgifter den tunge ende nedad og er meget, meget administrationskrævende. Derfor foreslår vi dem afskaffet.

Dernæst ændringsforslag nr. 9, hvor vi foreslår gratis livsvigtig medicin til alle. Det er sådan, at for de medborgere, som hele livet igennem er tvunget til stadig væk at bruge bestemte medicinpræparater, kan det blive en voldsom økonomisk belastning, selv om de 75 pct. betales af det offentlige. Der er ikke så forfærdelig mange penge i det — ca. 12-13 mill. kr. — og jeg synes, det er en af de ting, som burde indføres i den nye lov.

Vi foreslår i ændringsforslag nr. 11 og 12 tilskud til parodontosebehandling og til tandprotesearbejde. Med hensyn til behandlingen af parodontose, som efterhånden er ved at blive en folkesygdom, betyder det uhyre meget forebyggende at få gang i en sådan behandling så tidligt som muligt for at stoppe sygdommen.

Vi stiller ændringsforslag nr. 15 om tilskud til kiropraktisk behandling uden lægehenvielse. Jeg skal ikke nærmere motivere dette. Der har været fremsat et forslag her i tinget om denne sag, men også på længere sigt er der ingen tvivl om, at der her kan spares meget store beløb for samfundet, hvis man går ind for kiropraktorbehandling i stedet for at indlægge disse medborgere på fysiurgiske hospitaler osv.

Vi foreslår i ændringsforslag nr. 24 forhøjelse af begravelseshjælpen, den er i øjeblikket 950 kr., og efter de oplysninger, vi har fået i udvalget, ligger gennemsnitsudgifterne

ved en begravelse væsentligt højere: omkring 1.200-1.400 kr.

Vi foreslår endelig i ændringsforslag nr. 29 forhøjelse af rederibidraget til de søfarendes sygesikring. Det foreslåede bidrag udgør kun 16 pct. af de kalkulerede udgifter, og vi mener, det er rimeligt med en væsentlig forhøjelse her.

Der er efter vor opfattelse meget, der taler for at gennemføre disse forbedringer af de ydelser, der her er tale om. Det offentlige, staten og kommunerne, sparer jo væsentlige beløb ved gennemførelsen af dette lovforslag. Det merprovenu, som opnås, fordi sygekassekontingentet fremtidig ikke kan fratrækkes på selvangivelsen, vil formentlig i 1973 komme op på et beløb omkring de 500 mill. kr.

For øvrigt vil sygekassekontingentet efter 1973 ikke, som det nu gør, påvirke pristallet, fordi det går ind i skatterne. Den nye finansiering over skattebilletten betyder jo en udligning, så de økonomisk bedre stillede pålægges en større byrde end den, de har i dag, over sygekassekontingentet. Under den gældende ordning rammer kontingentforhøjelserne, fordi det nu engang er kopskat, de økonomisk dårligst stillede langt hårdere end de bedre stillede. Det vil altså sige, at skal der f. eks. en skatteforhøjelse på 1/10 til for at finansiere de her foreslåede ændringer, så vil det næsten ikke berøre de økonomisk dårligst stillede medborgere.

Men som sagt skulle det ikke være nødvendigt, når man tænker på de besparelser, som staten opnår ved gennemførelsen af dette lovforslag. Der skulle være økonomiske muligheder til stede for at gennemføre de foreslåede forbedringer, hvis viljen er til stede her i tinget.

Til slut vil jeg sige, at jeg er i den heldige situation, at jeg på mit partis vegne kan anbefale alle de stillede ændringsforslag til vedtagelse.

Simonsen: Hovedindholdet i den betænkning, der nu foreligger over forslaget til lov om offentlig sygesikring, samler sig efter min opfattelse omkring 3 centrale punkter: spørgsmålet om en A- og B-ordning kontra en form for enhedsordning, den fremtidige opgavefordeling mellem amter og kommuner og endelig anvendelsen af sygekassernes formue.